

- 3) For det tilfælde, at ansøgningstidspunktet ligeledes under de ovenfor anførte forudsætninger er afgørende:

Skal varemærket kendes for ugyldigt, allerede fordi det er uafklaret og ikke længere kan afklares, om det på ansøgningstidspunktet havde opnået fornødent særpræg som følge af brug? Eller forudsætter ugyldighed, at sagsøgeren i ugyldighedssagen godtgør, at varemærket på ansøgningstidspunktet ikke havde opnået fornødent særpræg som følge af brug?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299, s. 25).

Appel iværksat den 25. april 2013 af Kalliopi Nikolau til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. februar 2013 i sag T-241/09, Nikolau mod Revisionsretten for Den Europæiske Union

(Sag C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Kalliopi Nikolau (ved dikigoros V. Christianos)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 20. februar 2013 i sag T-241/09 ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling ved Retten.
- Revisionsretten for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Appellanten har gjort gældende, at Rettens dom af 20. februar 2013 indeholder retlige vurderinger, der åbenlyst tilsidesætter EU-retten, og at den følgelig skal ophæves.
- Ifølge appellanten bør den appellerede dom ophæves, eftersom den tilsidesætter grundlæggende rettigheder og principper, der er sikret ved EU-retten, indeholder en urigtig fortolkning og anvendelse af EU-retten, og idet Retten har overskredet sin kompetence. Appellantens anbringender er følgende:

- For det første tilsidesættelse af uskyldsformodningen.
- For det andet tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde med Tribunal d'rrondissement de Luxembourg i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU.
- For det tredje kompetenceoverskridelse.
- For det fjerde urigtig fortolkning og anvendelse af EU-retten for så vidt angår betingelserne for ansvar uden for kontraktforhold og Revisionsrettens beslutning 99/50.

Sag anlagt den 25. april 2013 — Kongeriget Nederlandene mod Europa-Kommissionen

(Sag C-223/13)

(2013/C 189/20)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens forordning (EU) nr. 93/2013 af 1. februar 2013 om detaljerede regler for gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 om harmoniserede forbrugerprisindeks for så vidt angår indførelse af ejerboligprisindeks (EUT L 33, s. 14) annulleres, idet artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 92/2013 ikke kan adskilles fra de øvrige bestemmelser.
- Subsidiært, at artikel 4, stk. 1, i forordning 93/2013, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Første anbringende:

Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2494/95 ⁽¹⁾ henholdsvis Domstolens retspraksis, idet det i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 93/2013 er fastlagt, at det er Eurostat som organ og ikke Kommissionen som EU-institution, der udarbejder en retlig bindende manual.

Andet anbringende:

Tilsidesættelse af artikel 338, stk. 1 TEUF, idet der i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 93/2013 gøres brug af en manual med henblik på indsamling af statistisk materiale og ikke en af de i artikel 288 TEUF anførte retlige instrumenter.

Tredje anbringende:

Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 3, og artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2494/95 sammenholdt med artikel 5a i afgørelse nr. 1999/468 ⁽²⁾, idet der i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 93/2013 foreskrives en procedure, der afviger fra den i forordning nr. 2494/95 fastsatte nødvendige forskriftsprocedure med kontrol.

Fjerde anbringende:

Tilsidesættelse af artikel 290 og 291 TEUF sammenholdt med forordning nr. 182/2011 ⁽³⁾, idet det hverken er påkrævet at anvende proceduren i henhold til artikel 290 TEUF eller de i henhold til forordning nr. 182/2011 foreskrevne procedurer ved fremstillingen og udarbejdelsen af en manual.

⁽¹⁾ EFT L 257, s. 1.

⁽²⁾ Rådets afgørelse af 28.6.1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184, s. 23).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16.2.2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55, s. 13).

Sag anlagt den 29. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-240/13)

(2013/C 189/21)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet, M. Heller og L. Naaber-Kivisoo)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF ⁽¹⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets artikel 2, nr. 21), artikel 9, stk. 5, 7 og 12, artikel 10, stk. 5, artikel 11, stk. 1, første

punktum, artikel 11, stk. 5, litra a), og b), artikel 16, stk. 2, og 3, artikel 26, stk. 2, litra c), andet, fjerde og femte punktum, artikel 36, artikel 37, stk. 1, litra e), f), i), k), og p), artikel 37, stk. 8, artikel 37, stk. 10, andet punktum, artikel 38, stk. 3, artikel 40, stk. 3, samt punkt 1, litra a), femte led, og punkt 1, litra d), f), i), og j), i bilag I til dette direktiv eller i det mindste ikke har meddelt Kommissionen herom.

— Republikken Estland pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 5 068,80 EUR pr. dag fra datoen for Den Europæiske Unions afsigelse af dom for tilsidesættelse af pligten til at meddele gennemførelsesbestemmelserne til direktivet.

— Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 3. marts 2011.

⁽¹⁾ EUT L 211, s. 55.

Sag anlagt den 29. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-241/13)

(2013/C 189/22)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet, M. Heller og L. Naaber-Kivisoo)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 54, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF ⁽¹⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets artikel 2, nr. 10), 20) og 22), artikel 3, stk. 3 og 4, artikel 7, stk. 3, artikel 9, stk. 5, 7 og 12, artikel 10, stk. 5, artikel 11, stk. 5, litra a) og b), artikel 12, 13, 15, 16, og artikel 26, stk. 2, litra b), artikel 26, stk. 2, litra c), andet, fjerde og femte punktum, artikel 26, stk. 2, litra d), tredje og fjerde punktum, artikel 26, stk. 3, artikel